

Către:

- PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
- PRIMUL-MINISTRU AL GUVERNULUI ROMÂNIEI

09.04.2020

EXCELENȚA VOASTRĂ,
DOMNULE PREȘEDINTE AL ROMÂNIEI,

EXCELENȚA VOASTRĂ,
DOMNULE PRIM - MINISTRU AL GUVERNULUI,

Subsemnatul, **Corneliu-Liviu POPESCU**, cetățean român, CNP _____, domiciliat în _____ Paris, Franța, cu reședința în _____

București, cu domiciliul profesional și fiscal în str. Trifoi, nr. 6, sector 3, cod 030698, București (această din urmă adresă reprezentând domiciliul ales pentru prezenta procedură), email av@avocat-popescu.eu,

Formulez și motivez prezenta

PLÂNGERE PREALABILĂ

Prin care solicit Președintelui României și Primului-Ministru al Guvernului **să revoce în parte Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României**, cu efect retroactiv de la data emiterii, pentru nelegalitate manifestă, și anume **acele dispoziții din capitolele V și VII din anexa nr. 1 prin care se iau măsuri de natură legislativă**.

Motivele plângerii prealabile

Prin art. 1 din Decretul Președintelui României nr. 195/2020 a fost instituită starea de urgență pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data publicării oficiale, conform art. 8. Decretul a fost emis și publicat oficial pe data de 16.03.2020, ceea ce înseamnă că perioada de stare de urgență durează din 16.03.2020 inclusiv până în 14.04.2020 inclusiv.

Prin capitolele V și VII din anexa nr. 1 la decret ***s-au adoptat măsuri cu caracter legislativ***, și anume:

- s-a stabilit că nu curg ori se suspendă termenele de prescripție sau decădere în materiile civile *lato sensu* și că nu se aplică dispozițiile legislative în materie, precum și faptul să se suspendă curgerea prescripției răspunderii penale;

- s-a stabilit că nu se judecă și că nu se desfășoară activitatea de urmărire penală și cea a judecătorilor de drepturi și libertăți și a judecătorilor de cameră preliminară decât într-un număr extrem de redus de cauze, fiind abilitate colegiile de conducere ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale curților de apel să stabilească aceste cauze, iar Consiliul Superior al Magistraturii să dea îndrumări în materie, precum și că această situație vizează și procedurile de competența Inspecției Judiciare;

- s-au instituit condiții și reguli procedurale speciale;

- s-au dublat termenele de răspuns la petiții și la cererile de informații de interes public.

Toate aceste norme sunt norme de reglementare primară, care au forță de lege, intervin în materii de natură legislativă și fac inaplicabile, modifică sau instituie reguli cu forță legislativă. Cu toate acestea, organizarea judiciară, procedura judiciară, materia penală, regimul general al proprietății, regimul stării de urgență, restrângerea exercițiului drepturilor omului ***se reglementează numai prin norme legislative***, potrivit art. 53 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. g), h), k), l) și m), art. 126 alin. (2), art. 129 și art. 131 alin. (3) din Constituție.

Conform art. 61 alin. (1) și art. 115 din Constituție, ***singurele autorități care au competența să adopte norme de reglementare primară sunt Parlamentul*** (care exercită puterea legislativă, prin lege) ***și Guvernul*** (ca legiuitor delegat, prin ordonanță). ***Președintele României nu are absolut nicio competență să adopte, să modifice sau să suspende aplicarea vreunei legi sau ordonanțe, adică să legifereze.***

În situația în care se impune declararea stării de urgență, competența constituțională a Președintelui României este exclusiv de a ***institui*** starea de urgență, prin decret contrasemnat de Primul-Ministru, și de a solicita Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în temeiul art. 93 alin. (1) din Constituție. ***Președintele României nu stabilește însă regimul stării de urgență ori restrângerea exercițiului drepturilor omului, acestea fiind rezervate legii sau ordonanței***, potrivit art. 53 alin. (1) și art. 73 alin. (3) lit. g) din Constituție. Parlamentul nu face decât să încuviințeze măsura de instituire a stării de urgență, prin hotărâre, iar nu prin lege, așa încât ***niciodată decretul de instituire a stării de asediu nu are forță de lege și nu poate conține norme de reglementare primară.***

Prin toate normele indicate *supra*, cuprinse în decretul privind instituirea stării de urgență, **Președintele României și Primul-Ministru al Guvernului au uzurpat puterea legiuitoare (a Parlamentului sau, prin delegare, a Guvernului), au interzis practic funcționarea justiției și a Ministerului Public, au afectat grav drepturile omului, ceea ce juridic se cheamă o lovitură de stat**, care pentru Președintele României trebuie să atragă răspunderea constituțională politică a demiterii din funcție și răspunderea constituțională penală a condamnării pentru înaltă trădare, iar pentru Primul-Ministru al Guvernului trebuie să atragă răspunderea constituțională politică a demiterii prin moțiune de cenzură și răspunderea constituțională penală pentru fapta săvârșită în exercițiul funcției.

Dacă era nevoie de adoptarea de măsuri precum cele cuprinse în decret și indicate *supra*, nimic nu împiedica Guvernul **să adopte o ordonanță de urgență** ori, după caz, **să își angajeze răspunderea pe un proiect de lege** pentru modificarea cadrului normativ aplicabil stării de urgență, ceea ce ar fi respectat pe deplin exigențele constituționale ale art. 53 alin. (1), art. 73 alin. (1) lit. g), art. 114 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Constituție.

În afară de nelegalitatea formală a tuturor normelor indicate *supra*, unele soluții cuprinse în decret sunt nelegale și pe fond, fiind **disproporționate**. Exemplele manifeste sunt în materie penală:

Exemplul nr. 1: Continuă să se judece cererile de arestare preventivă și cauzele cu arestați, dar nu se judecă și contestațiile la executare privind punerea în executare a unui mandat de executare a pedepsei definitive (altfel spus, dacă persoana A este arestată preventiv, cauza penală continuă; dacă însă persoana A este arestată pentru punerea în executare a unui mandat de executare a unei pedepse definitive și face contestație la executare, pe motivul că există eroare *in personam* și că hotărârea de condamnare privește de fapt persoana B, această contestație la executare nu se judecă și persoana A va fi privată de libertate fără posibilitatea de acces la un judecător pe toată durata stării de urgență).

Exemplul nr. 2: Sentința de condamnare a unui inculpat judecat în stare de arest preventiv se va motiva în termen, iar apelul se va judeca și el. În schimb, decizia definitivă de condamnare la închisoare cu executare nu se mai motivează în termen, nefiind vorba de un arestat preventiv, ci de un condamnat definitiv care execută pedeapsa închisorii, împiedicând dreptul la căi extraordinare de atac, unde condamnatul poate inclusiv să ceară suspendarea executării hotărârii de condamnare.

Exemplul nr. 3: Continuă să se judece cauzele penale privind infracțiunile contra securității naționale, actele de terorism și spălarea banilor, dar nu și crima de genocid, crimele împotriva umanității și crimele de război.

Este evident că existența unei situații excepționale justifică măsuri excepționale din partea autorităților publice, pentru rezolvarea situației și restabilirea normalității. Legalitatea ordinară este înlocuită cu o legalitate excepțională, de criză, care conferă puteri excepționale autorităților publice. Acest lucru însă riscă să pună în pericol democrația constituțională și drepturile omului prin posibile abuzuri, de aceea **legalitatea**

excepțională, care este oricum mult redusă față de legalitatea normală, trebuie respectată strict.

Într-un stat în care democrația, statul de drept și drepturile omului constituie valori fundamentale, respectarea strictă a legalității excepționale în situații de criză este esențială pentru prezervarea acestor valori.

Interesul petentului în formularea prezentei plângeri administrative prealabile vizează respectarea drepturilor sale la un proces echitabil, la respectarea vieții private și de familie, de proprietate, la siguranță, la informare, de petiționare, care sunt vătămate prin nomele indicate *supra* cuprinse în decret, întrucât petentul: are pe rol procese, plângeri penale, sesizări disciplinare, petiții și cereri de informații de interes public care nu se pot soluționa ori sunt întârziate; este afectat dreptul de a obține foloase patrimoniale de la clientela profesională în urma exercitării profesiei de avocat; este afectat în dreptul la siguranță individuală prin faptul că aproape toate cauzele penale sunt suspendate, ceea ce încurajează infracționalitatea.

Prezenta plângere administrativă prealabilă se întemeiază procedural pe art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Aspecte de procedură

Petentul solicită să primească răspuns în termen legal, exclusiv în format electronic, cu semnătură electronică, prin email, la adresa electronică av@avocat-popescu.eu. Numai dacă acest lucru nu este posibil, petentul solicită să primească răspuns în scris la domiciliul ales.

Aspecte de formă

Prezenta plângere administrativă prealabilă este redactată și semnată electronic de petent, care este avocat în Barourile București și Paris, cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, conține 4 (patru) file, este în format PDF și este expediată prin email, de la adresa electronică av@avocat-popescu.eu către adresele electronice procetatean@presidency.ro, pm@gov.ro, drp@gov.ro și contact@sgg.ro, pentru Președintele României și pentru Primul-Ministru al Guvernului României, astăzi, 09.04.2020.

**PETENT,
Corneliu-Liviu POPESCU**

Corneliu-Liviu
Popescu

Signature numérique de
Corneliu-Liviu Popescu
Date : 2020.04.09
12:53:40 +03'00'

